NADĚJáčEk

ROČNÍK IV./ Č. IX ZÁŘÍ 2016

NADĚJE pro všechny, z. s.

„Neodkládej na zítřek, co si můžeš užít dnes“, řekl J. B. Shaw.

V souladu s touto větou jsme prožili sobotu na Baťově kanále. Během dne jsme si ověřili platnost výroku ještě jednoho muže, a to H. Forda: ***„Ať už si myslíte, že můžete nebo že už nemůžete, máte pravdu!“***

Naše plavba byla pro všechny na jedné straně opravdu velkým zážitkem a zároveň si myslím, že většina z nás si sáhla velmi blízko na hranici svých sil. Proč? To se podrobněji dočtete v našem malém vyprávění. Oba citáty jsou pravdivé. Zážitek je nepřenosný, můžete ho povyprávět, ukázat fotky či video, ale to, co cítíte uvnitř, všechny ty emoce během prožitku, to je jen vaše. Někdy, když posloucháme prožitky jiných, chceme prožít totéž, cítit to stejné nadšení a radost, zvláště když jsme z nějakého důvodu nemohli či nechtěli jet tam, kde jsme být chtěli či mohli. Může se ale stát, že už ta možnost nepřijde, ta chvíle, ten okamžik prostě unikne a proto, pokud můžeme, jděme, jeďme, prožívejme a žijme naplno své prožitky.

Chcete-li nám jakkoli pomoci … www.nadejeprovsechny.cz

Baťův kanál 2016

Druhým rokem jsme se rozhodli vyrazit jižněji z Ostravy, opět do Veselí na Moravě. Ze svinovského nádraží jsme vyjeli v páteční pozdní odpoledne, na místo dojeli po půl sedmé. Procházkou přes park jsme přišli až k penzionu Javorník. Povečeřeli jsme, rozdělili pokoje, ubytovali se, vybalili, osprchovali a do hajan. Zítra nás čeká dlouhý den.

Probudili jsme se do slunečného rána. K snídani byly buchty, které napekly obětavé maminky či babičky a v půl deváté přijeli manželé Jan a Jana Šulcovi se svou zbrusu novou lodí. Nastupujeme a pomalu vyplouváme. Dnešní plavba je spojena s křtem nového plavidla, které je pojmenováno NOE.

Krásná nová loď - Noe

Bouchají šáňa (nealko) a na spodní i vrchní části paluby vládne čirá pohoda.

Na zádi chvíle klidu před “bouří“ :)

Kapitán Honza nechává zájemce řídit loď a houkat pod mosty, kolem půl desáté doplouváme do přístaviště ve Vnorovech. Převlékáme a přezouváme se na jízdu na raftech a kánoích, fasujeme vesty a pádla.

Připraveni!

Víkend na Baťově kanále

byl spolufinancován z dotace statutárního města OSTRAVA, poskytnuté na celoroční činnost NADĚJE pro všechny, z. s.

-

Na vlnách Baťova kanálu posíláme srdečné poděkování do přístaviště ve Vnorovech našim přátelům manželům Šulcovým.

www.batuvkanal.cz

DĚKUJEME :)

Narozeniny slaví:

KATKA

Katka je usměvavá, odvážná dívka, má ráda hudbu a hraje od loňského roku na bicí, což ji moc baví.

LUKÁŠ

Lukáš žije hudbou. Krásně a rád zpívá, má neuvěřitelnou paměť na texty. Vyhrál už spoustu soutěží, rád vystupuje před lidmi. Chodí na bicí a je více „rockově“ založený.

MAJKI

Majki je asi ten nejnadšenější fanoušek AZ Havířov, kterého znám. Kdybyste viděli jeho pokoj, pochopili byste :) Mimo to je to báječný kamarád a pod slupkou tvrdého fanouška je citlivý kluk.

MARTIN

Martin je velmi empatický, milý a ohleduplný mladý muž. Rád a ochotně pomůže, sám si nestěžuje na únavu. Lze se na něj spolehnout.

RÁĎA

Ráďa je mladý muž se svým názorem, velmi rád zpívá, to byste ho ani nepoznali :) Baví ho jezdit na kole. Nadšený byl z jízdy na korbě Tatry V3S.

Baťův kanál 2016

Začínáme „rozplavbou“ po jedné z částí kanálu. Zkoušíme otáčky a kormidlování. Na konci na nás čeká paní Jana a pomáhá nám z plavidel, které přenášíme po břehu k řece Moravě. Uf.., řeknu Vám, že jsem netušila, jak je raft těžký! Nicméně, jsme se opět nalodili a jako všechny ostatní i naše loď směle vyrazila na vodu. Trasa, kterou jsme měli v plánu absolvovat měřila 14 km. Jak to celé popsat co nejvýstižněji? Pádlovat na raftu obsazeném 7 dospělými lidmi po řece, která se nedá

nazvat ani „líným volejem“ , spíše „stojatou ropou“, je pěkná makačka. Navíc když ze sedmičlenné posádky jsou schopni pádlovat tři členové :). Příroda kolem ale byla nádherná. Spadané stromy v řece dotvářely romantickou atmosféru sluncem prozářeného dne. Občas se někdo z nás zasekl na mělčině nebo na větvích stromů, které nebyly ve vodě vidět. Pomáhali jsme si sami nebo se zapojily posádky ostatních raftů či kánoí. Dokonce i naše psí společnice Annie, pomáhala doplavat s lanem k jednomu z raftů, který se bezmocně točil uprostřed docela hluboké části Moravy napíchnutý na stromě. Po dvou a půl hodinách jsme postupně loď za lodí, s vyprahlými hrdly a unavení, přirazili ke

břehu jedné z mnoha pláží. Byl čas na svačinu. Opekli jsme párky, s chlebem, kečupem či hořčicí, jak má kdo rád a chuť. Postupně se střídáme u ohně, někdo si přidává, podle toho jak moc velký má hlad. Po jídle ještě odpočíváme, doplňujeme tekutiny a znovu vyplouváme. Musím za sebe říct, že jsem toho měla dost už o přestávce, a to jsme byli skoro v polovině naší plavby:-(Rozptylujeme se alespoň pozorováním opravdu originálního okolí. Vysoké břehy z písku s lesy borovic, žblunkání bobrů skákajících ze svých skrýší v utopených stromech. Proplováme kolem skupinek či dvojic táborníků užívajících si sluníčka a pohody na plážích. Zdravíme se s rybáři a pořád doufáme, že za další zatáčkou uvidíme železniční most za kterým bude kýžený cíl - přístaviště v Rohatci. A ono dlouho, dlouho nic... Slunce svítí, je docela dost teplo, jsme unavení, síly ubývají a máme žízeň. Před námi ani za námi žádná „naše“ loď, plujeme osamoceni. Když jsme si mysleli, že už k cíli snad nikdy nedoplujeme, zahlédli jsme nejprve vlak a pak, „JUPÍ“, i železniční most. Naplněni novou energií jsme posbírali zbytky sil a chtění a dopádlovali k vysněnému cíli,

Počtvrté na Sněžníku - pokračování

kde už čekali ti, kteří dojeli mezi prvními. Ve stánku s občerstvením jsme měli otevřený účet, takže jsme ho postupně tak, jak jsme přijížděli, brali útokem :). Počkali jsme na auto, které odvezlo kánoe i rafty a vyrazili pomalu na vlak. Rozděleni na dvě skupiny jsme nakonec nastoupili každá na jiné zastávce :D. První skupina šla podle rady obsluhy ve stánku a druhá podle rady jedné kamarádky, která s námi jela. Nebojte se, nakonec jsme se potkali ve vlaku, větší skupina jela z Rohatce a ta menší z Rohatce-Zastávka. Z nádraží jsme se prošli opět parkem k penzionu, ohřáli večeři - výborný guláš, který uvařil Ostříž, jen se po něm zaprášilo. Někteří si stihli ještě přidat a najednou byl prázdný hrnec, vyškrábaný do poslední trošičky. Večer jsme se sešli na terase u kytary, zpívali a postupně odcházeli do peřin.

Nedělní ráno jsme zahájili snídaní - rohlíky s máslem, sýrem a šunkou, ještě zůstaly i buchty od maminek, tak měl každý to, na co měl chuť. Dopolední program jsme vyplnili různě. Někteří jízdou na koloběžkách koupáním v bazénu. Sluníčko hřálo a tohle byla asi na dlouhou dobu poslední příležitost se vykoupat venku a načerpat dávku slunečních paprsků. Někteří také sportovali, trénovali tenis na kurtech. Kdo byl do sytosti vyčvachtaný a vyježděný na koloběžce, šel si sbalit věci, aby se mohly naložit do doprovodného vozidla. Nachystali jsme si všichni pití a svačinku na cestu

a po poledni vyšli na pizzu, bowling a pohár. **Pozvali nás totiž naši oslavenci.** Pizza byla výborná, u bowlingu si všichni naši mladí zasoutěžili a nakonec to všechno zajedli pohárem s horkými malinami. Podle toho, jak se u toho tvářili, byl určitě moc dobrý! Ani se nám nechce odcházet. Procházkou jdeme k vlakovému nádraží, venku horko, a tak zásoby pití všem přišly vhod. Spoje na sebe navazují, cesta ubíhá rychle, povídáme si o zážitcích z celého pestrého víkendu a mnozí se těší na další třídenní pobyt, který nás čeká na konci října. Ale o tom až v říjnovém vydání, zatím nic prozrazovat nebudeme. Teď máme před sebou už jen návrat do Ostravy k maminkám a tatínkům, babičkám a sourozencům.

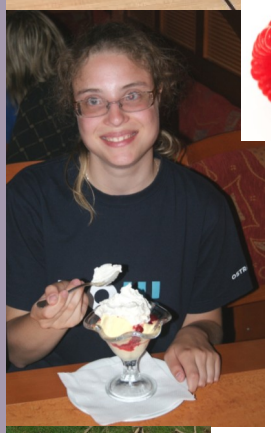

Zářijový golf v Klimkovicích

Úterý 4. 9. 2016 bylo úplně jiné, než před dvěma dny slunečná neděle, kdy jsme si užívali sluníčko a bazén. Pršelo od pondělka, bylo sychravo a nevlídno. Ještě kolem oběda to vypadalo, že odpolední akci pod vedením pana inženýra Maglena zrušíme. Avšak mraky se zavřely, kapky se schovaly, nu a několik odvážných přece jen do Klimkovic přijelo. 6 mladých Nadějáků

s dospělým doprovodem. Bylo nás málo, ale o to intenzivněji se všem pan Jiří Maglen věnoval, včetně maminek, které se do tréninku pustily s veškerou vervou. Míčky lítaly, pak je zase sbírali a odpalovali a opět sbírali. Odpoledne se podařilo a my rovnou naplánovali další termín opět za měsíc. Snad počasí bude příznivější a zúčastníme se ve větším počtu.

Poslední zářijové odpoledne v době klubové schůzky proběhl generální úklid klubovny. Umývaly se okna, vysával koberec, vytírala podlaha, umyly se poličky, vrchy skříní, stoly a židle.

Děkujeme všem obětavým maminkám, které se tohoto úkolu ujaly a zhostily na

1*